Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 26 25 JUNI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

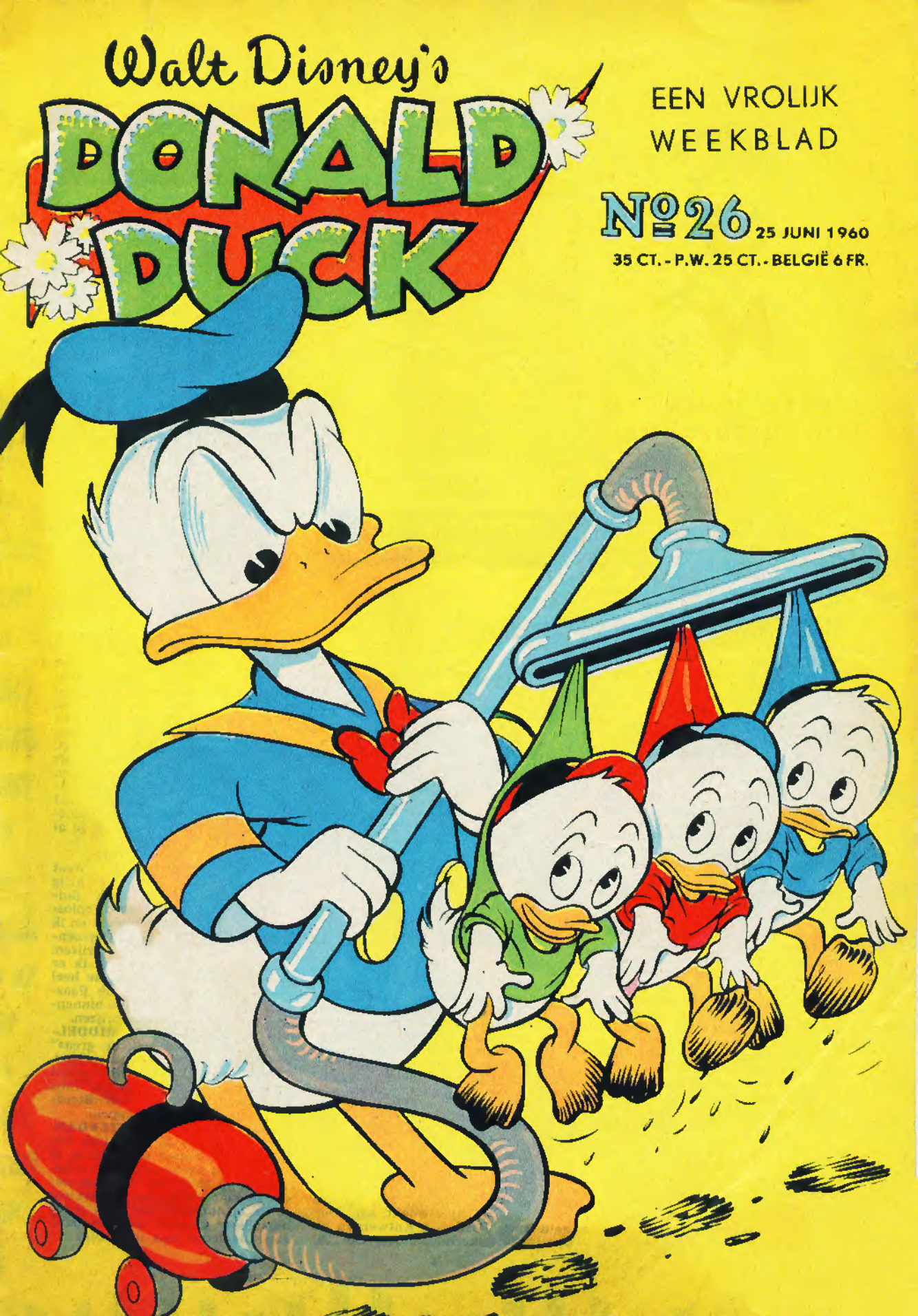

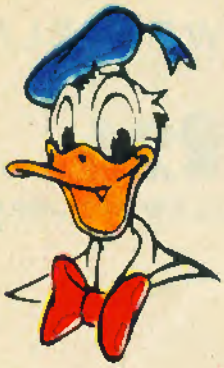

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vorige week zondag lag ik heerlijk in de zon aan een beekje, dat door het bos stroomt vlak bij m'n huis, toen ik opeens opschrok. Ik hoorde stemmen, heel kwade stemmen. Ik schoot overeind en keek in de richting waar vandaan ik het geluid van de stemmen had gehoord. Daar zag ik Frans, Wimpje en Hansje, drie vriendjes van me, alle drie tien jaar oud, in een verwoed gevecht gewikkeld.

„Hé, stop! Wat is er aan de hand?" riep ik. — „We hebben net een appel gevonden en die wil ik opeten, omdat ik hem 't eerste zag!" zei Frans kwaad.

„Nee, ik!" kwam Wimpje.

„Ik!" riep Hansje.

„Geef 'm maar 'ns hier, jongens," zei ik, „dan zal ik hem verdelen."

„Dat is heus niet zo gemakkelijk, hoor!" zei Wimpje.

„O ja, kijk maar. Eerst snijd ik hem in tweeën en dan snijd ik de twee helften door midden en dan heb ik één, twee, drie.... hé! Nou heb ik **vier** partjes! Het spijt me, jongens, ik geloof dat ik me vergist heb. Dat is me nu ook wat, hè? Weet je wat? Ik eet één van de partjes op, dan blijft er voor ieder van jullie één over. Dat is toch eerlijk, niet?" Ik nam 'n hap. „Mmm.. wat een heerlijke appel!"

Ze waren zo bedremmeld dat ze helemaal vergaten boos te worden; ze stonden, ieder met een partje in de hand, mij aan te kijken, alsof ik een heel ingewikkelde goocheltoer had verricht. „Kom, jongens," moedigde ik hen aan, „hebben jullie opeens geen zin meer?'

Ze namen alledrie tegelijk een hap en schuifelden langzaam weg, zonder ruzie te maken. Tja.. nu hoop ik maar dat ze er een lesje uit hebben getrokken!

OOM DONALD

PRIJZEN:

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 19.

1e prijs: D. v. d. Snoek, **Zeist.**
2e prijs: T. Blom, **Badhoevedorp.**
3e t/m 12e prijs: B. Geerlings, **Loenen a. d. Vecht;** S. Poepjes, **Langweer;** Y. v. d. Geest, **Den Haag;** H. Vranken, **Zutphen;** Gerrie v. Kuijk, **Gotrie;** P. de Glas, **Waspik;** P. Balfoort, **Diemen;** J. Anseeuw, **Hoboken;** A. Bakker, **Andijk;** Marijke v. Wersch, **Gulpen.**
13e t/m 22e prijs: Heleen Hooimeyer, **Barendrecht;** C. Verschoor, **Scheveningen;** T. Bouten, **Helden;** Harry de Groot, **Rotterdam;** A. Potier, **Vlissingen;** W. Sepers, **Hekendorp;** Jean Demessemaeker, **Leuven;** W. J. Nissen, **Naarden;** K. d. Grijp, **Hardingsveld-Glessendam;** G. Buys, **Amsterdam.**

De oplossing van prijsvraag no. 24 luidt: **KLEERMAKER.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO 26

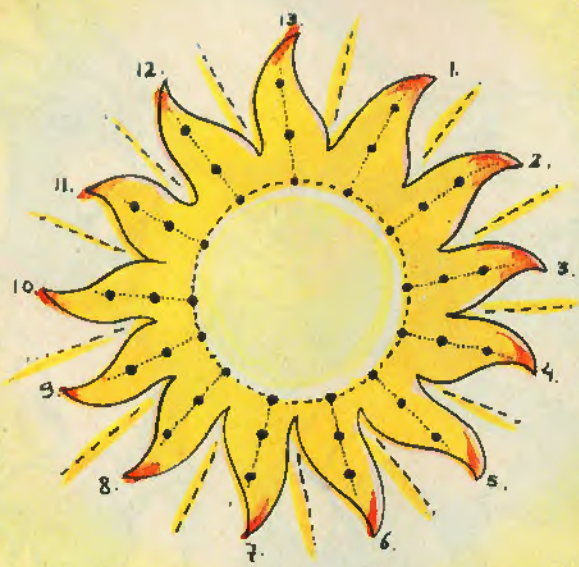

Van links naar rechts invullen: 1. deel van een schoen, 2. zestig minuten, 3. deel van de mond, 4. daarmee schrijf je, 5. open plek in het ijs, 6. grond dat bij een huis hoort, 7. latwerk om iets op te hangen, 8. huisdier, 9. oever, 10. grootvader, 11. tegenovergestelde van nieuw, 12. wiel, 13. reparatieplaats v. schepen. Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters, die op de eerste rij staan 'n woord dat je vast en zeker bij de taalles op school hebt geleerd. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 30 juni, als je in Nederland woont, aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, en, als je in België woont, aan: **Donatd Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zet in de linkerbovenhoek: Opl. 26.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Iedereen, die mij 'n briefje stuurt, krijgt een antwoord terug. Mijn adres is: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

GERRIE DE VRIES, ENKHUIZEN. Dat je de wekelijkse prijsvraag niet altijd oplost, komt doordat je hem soms te moeilijk vindt? Dan moet je het toch blijven proberen; de prijzen zijn een beetje moeite wel waard, vind je niet?

NICOLE VOSSEN, GENK. Gaat het goed op school, Nicole? En thuis? Ik ben erg in m'n schik met die prachtige kaart uit Genk, die je me gestuurd hebt. En Rakker was reuze in z'n schik dat je hem niet was vergeten. Hij vroeg me of ik jou de hartelijke groeten wilde doen!

PETER WIGMAN, ROTTERDAM. Tjonge, dus jij leert voor waterbouwkunde! Ik denk wel dat het nog een hele tijd zal duren voor je daar iets van terecht brengt, hè? Maar dat geeft niet, volhouden maar! Je raadseltjes waren niet moeilijk, de oplossingen heb ik je al geschreven!

VERA ROELS, BERCHEM. Weet je, Vera, ik krijg iedere week duizenden goede oplossingen binnen en ik heb maar tweeëntwintig prijzen, daarom moet ik er wel om loten. Alleen bij die heel grote prijsvragen, zoals de Paas- en Vakantieprijsvraag, die binnenkort komt, heb ik meer prijzen.

SJAAK TIMMERMAN, MIDDELBURG. „Spanning aan de grens" is wel een heel spannend verhaal, hè? Ik ben zelf ook erg benieuwd hoe dat afloopt! Zouden ze Thijs Blok te pakken krijgen? Steeds weet hij weer te ontsnappen.

CARLA SWART, AMSTERDAM. Ik vind het een prachtig idee van jullie dierenclubje om geld in te zamelen en dat naar de Dierenbescherming te sturen. Ik denk wel dat ze daar erg blij waren met wat jullie opstuurden, hè? Doe je de hartelijke groeten uit Duckstad aan alle leden van je clubje?

WALT DISNEYS

Donald Duck

JAREN GELEDEN ZIJN DE EERSTE GOUDGRAVERS DE WOESTIJN INGETROKKEN. ALS EEN HERINNERING HIERAAN TREKKEN IEDER JAAR MENSEN DE ZANDVLAKTE OP OM DAAR GOUDGRAVERSWEDSTRIJDEN TE GAAN HOUDEN...

DIT JAAR IS DE PRIJS ÉÉN KILO VAN HET ZUIVERSTE GOUD WAT JE JE MAAR KUNT DENKEN... EN IK BEN VAN PLAN DAT GOUD TE GAAN WINNEN, JONGENS!

U ZULT NIET VEEL KANS HEBBEN, OOM DONALD! TEGEN AL DIE OUDE, ERVAREN GOUDGRAVERS ZULT U HET ECHT MOETEN AFLEGGEN!

313

DAT DACHTEN JULLIE! IK HEB ELK BOEK ER OVER GELEZEN DAT ER IS!

MAAR TERWIJL U THUIS ZAT TE LEZEN, ZIJN AL DIE ANDEREN IN DE WOESTIJN GAAN OEFENEN!

TEGEN MIJ KUNNEN ZE TOCH NIET OP. MET BOEKENWIJSHEID KOM JE TEGENWOORDIG EEN HEEL EIND... OOK IN DE WOESTIJN!

HÉ... OOM DAGOBERT! WAT KOMT U HIER DOEN?!

EEN KILO GOUD WINNEN, DONALD! ALS OUDE GOUDGRAVER ZAL ME DAT HEUS WEL LUKKEN!

PARKEREN

WAT WEET U NU NOG VAN HET GOUDGRAVEN AF? DE LAATSTE VIJFTIG JAAR HEEFT U NIETS ANDERS GEDAAN DAN UW GELD TELLEN...

MAAR IK WEET NOG BEST HOE JE HET MOET DOEN!

DIT JAAR GAAN WE EEN WEDSTRIJD HOUDEN, DIE UIT DRIE DELEN BESTAAT! OP DE EERSTE PLAATS GAAN WE KIJKEN WIE DE BESTE GOUDGRAVER IS! DAN WIE HET BESTE VUURTJE KAN MAKEN EN DAN WIE HET SNELST EEN EZEL HEEFT GEVANGEN!
IK ZAL NU DE DOOS EVEN OPEN MAKEN OM TE KIJKEN HOEVEEL OUDE WOESTIJNVOSSEN ER HEBBEN INGESCHREVEN, MANNEN!
W-WAT?! HOE KAN DAT NOU? DRIE BRIEFJES ZITTEN ER IN!
WAT IS ER MET JULLIE AAN DE HAND? WAAROM DOEN JULLIE NIET MEE? IS EEN KILO ZUIVER GOUD NOG NIET GENOEG VOOR JULLIE?
JA, KIJK... HET ZIT ZO...
..WE VERDIENEN ZOVEEL GELD ALS WE ONS LATEN FOTOGRAFEREN, DAT WE DAT GOUD NIET NODIG HEBBEN!
HET GAAT GOED! IK HOEF HET MAAR TEGEN TWEE MAN OP TE NEMEN!
ZO VER IS HET DUS MET JULLIE AL GEKOMEN... AAN DE GROTE WEDSTRIJD DOEN DUS ALLEEN MAAR DRIE STADSMANNETJES MEE...
ZEG, IK BEN GEEN STADSMANNETJE!
DIE DRIE DEELNEMERS ZIJN: DONALD DUCK, DAGOBERT DUCK EN GUUS GELUK...
WAT?! DOET GUUS GELUK M-MEE?
HA! IK DOE NIET ALLEEN MEE, IK GA OOK DAT KILOOTJE GOUD WINNEN! REKEN MAAR!

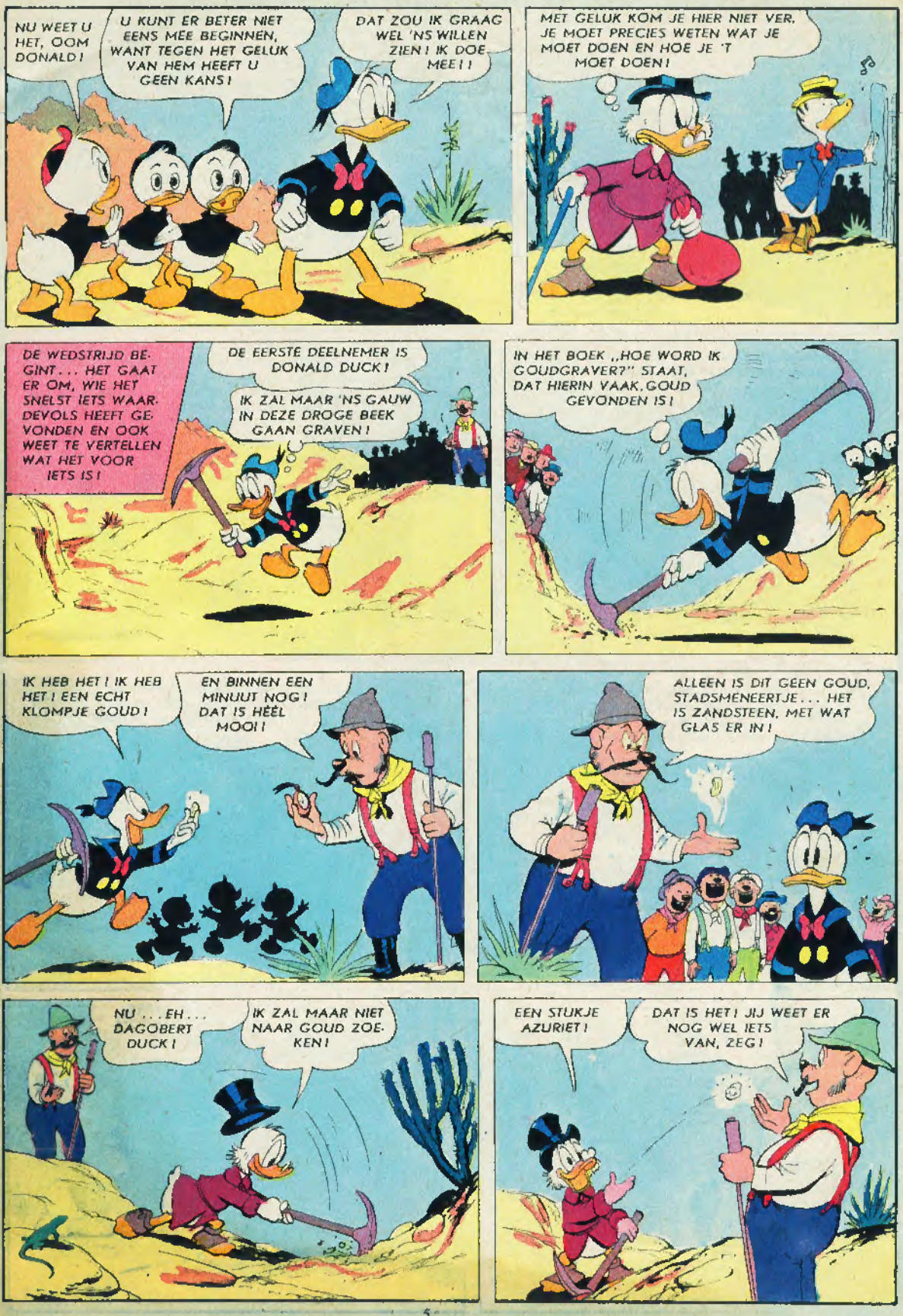
NU WEET U HET, OOM DONALD!
U KUNT ER BETER NIET EENS MEE BEGINNEN, WANT TEGEN HET GELUK VAN HEM HEEFT U GEEN KANS!
DAT ZOU IK GRAAG WEL 'NS WILLEN ZIEN! IK DOE MEE!!
MET GELUK KOM JE HIER NIET VER, JE MOET PRECIES WETEN WAT JE MOET DOEN EN HOE JE 'T MOET DOEN!
DE WEDSTRIJD BEGINT... HET GAAT ER OM, WIE HET SNELST IETS WAARDEVOLS HEEFT GEVONDEN EN OOK WEET TE VERTELLEN WAT HET VOOR IETS IS!
DE EERSTE DEELNEMER IS DONALD DUCK!
IK ZAL MAAR 'NS GAUW IN DEZE DROGE BEEK GAAN GRAVEN!
IN HET BOEK „HOE WORD IK GOUDGRAVER?" STAAT, DAT HIERIN VAAK GOUD GEVONDEN IS!
IK HEB HET! IK HEB HET! EEN ECHT KLOMPJE GOUD!
EN BINNEN EEN MINUUT NOG! DAT IS HÉÉL MOOI!
ALLEEN IS DIT GEEN GOUD, STADSMENEERTJE... HET IS ZANDSTEEN, MET WAT GLAS ER IN!
NU ... EH ... DAGOBERT DUCK!
IK ZAL MAAR NIET NAAR GOUD ZOEKEN!
EEN STUKJE AZURIET!
DAT IS HET! JIJ WEET ER NOG WEL IETS VAN, ZEG!

DAGOBERT DUCK LIGT NU AAN DE KOP MET AZURIET IN VEERTIG SEKONDEN. WE ZULLEN EENS KIJKEN WAT GUUS GELUK ER VAN TERECHT GAAT BRENGEN!
MOET IK NU ECHT MET DAT ZWARE DING GAAN SPITTEN?
IK PRAKKEZEER ER NIET OVER! DAT LIJKT ME VEEL TE VEEL OP WERKEN!
PING!
HÉ, EEN DIAMANT! DAT PIKHOUWEEL KWAM BOVENOP EEN DIAMANT TERECHT!
HOE IS HET MOGELIJK! HET DING IS NATUURLIJK UIT EEN RING GEVALLEN OF ZO. MAAR DAARMEE WINT HIJ... TIEN PUNTEN VOOR GUUS GELUK!
HOERA! IK HEB HET GEWONNEN!
HET TWEEDE DEEL VAN DE WEDSTRIJD! MET EEN KLEIN VUURTJE ÉÉN LITER WATER AAN HET KOKEN BRENGEN!
HIER HEB IK ME MAANDENLANG IN GEOEFEND. EERST EEN MOOI STAPELTJE BOUWEN VAN ALLEMAAL DORRE TAKJES...
...DAN EEN THEEKETELTJE, WAAR PRECIES EEN LITER IN KAN EN DAN MAAR AANSTEKEN.
IK GEBRUIK MIJN OUDE GOUDGRAVERSKETELTJE... EEN TOMATENBLIK! DAAROMHEEN EEN PAAR BUNDELTJES DROOG WOESTIJNGRAS!

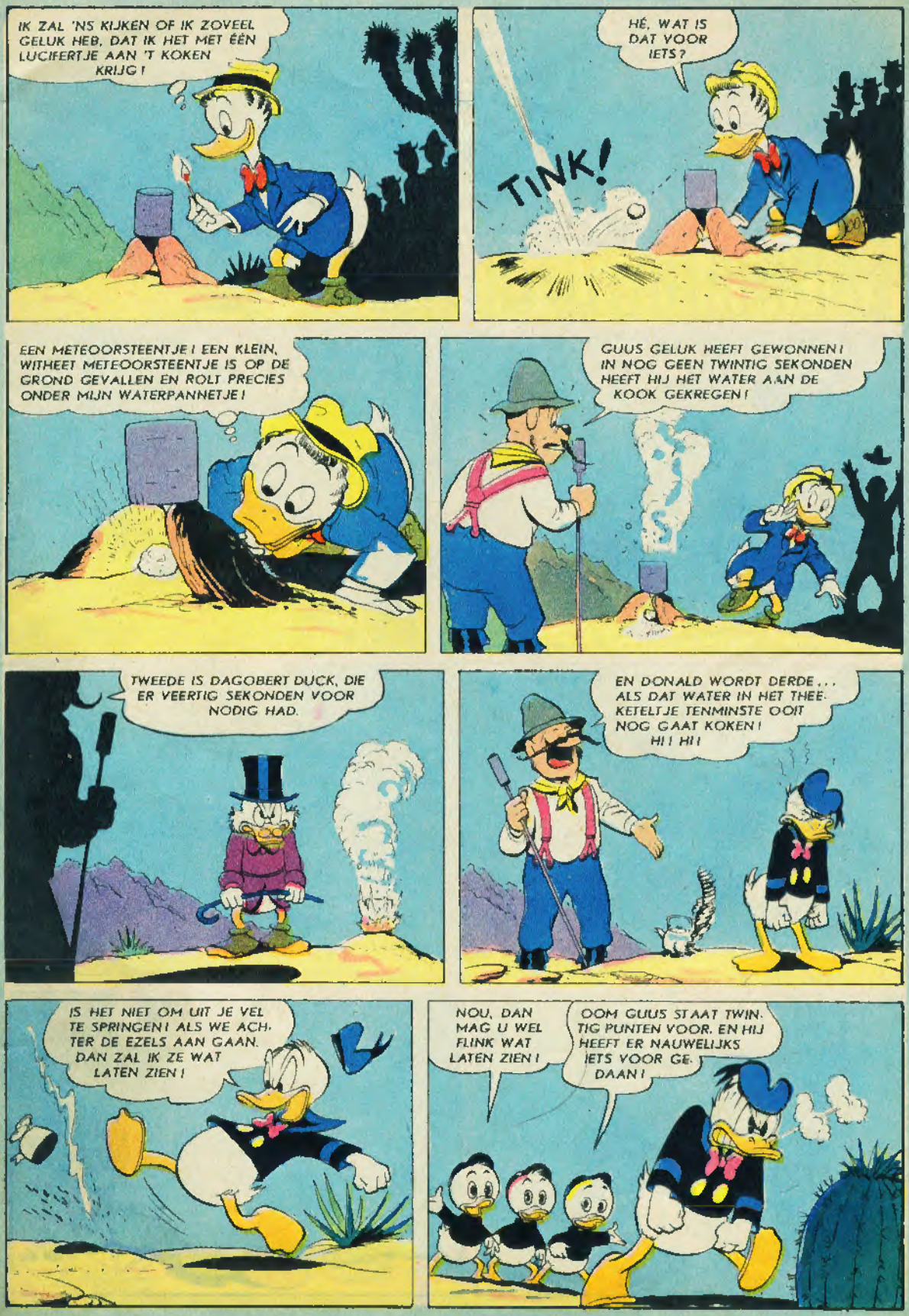
IK ZAL 'NS KIJKEN OF IK ZOVEEL GELUK HEB, DAT IK HET MET ÉÉN LUCIFERTJE AAN 'T KOKEN KRIJG!
HÉ, WAT IS DAT VOOR IETS?
TINK!
EEN METEOORSTEENTJE! EEN KLEIN, WITHEET METEOORSTEENTJE IS OP DE GROND GEVALLEN EN ROLT PRECIES ONDER MIJN WATERPANNETJE!
GUUS GELUK HEEFT GEWONNEN! IN NOG GEEN TWINTIG SEKONDEN HEEFT HIJ HET WATER AAN DE KOOK GEKREGEN!
TWEEDE IS DAGOBERT DUCK, DIE ER VEERTIG SEKONDEN VOOR NODIG HAD.
EN DONALD WORDT DERDE... ALS DAT WATER IN HET THEE-KETELTJE TENMINSTE OOIT NOG GAAT KOKEN! HI! HI!
IS HET NIET OM UIT JE VEL TE SPRINGEN! ALS WE ACHTER DE EZELS AAN GAAN, DAN ZAL IK ZE WAT LATEN ZIEN!
NOU, DAN MAG U WEL FLINK WAT LATEN ZIEN!
OOM GUUS STAAT TWINTIG PUNTEN VOOR. EN HIJ HEEFT ER NAUWELIJKS IETS VOOR GEDAAN!

MAAR TOCH IS NIET ALLES VERLOREN. HIJ KAN GUUS GELUK NOG INHALEN... ALS HIJ ER MAAR VOOR ZORGT DAT HIJ DE EERSTE IS DIE EEN EZELTJE GEVANGEN HEEFT!
DE EERSTE DEELNEMER, DIE EEN EZELTJE DEZE OMHEINING BINNEN BRENGT, RIJDT OF DUWT, KRIJGT DAAR. VOOR VIJFENTWINTIG PUNTEN!
OVER HET VANGEN VAN WILDE EZELTJES HEB IK VIJF PILLEN VAN BOEKEN GELEZEN, HET EEN NOG DIKKER DAN HET ANDER!
HAVER
DAAR OP DIE BERGKAM STAAT EEN HELE KUDDE BIJ ELKAAR!
HAVER
MET DE HAVER LOK IK ZE BINNEN HET BEREIK VAN M'N LASSO!
Z-ZE ZIJN WEG! OP DE HELE VLAKTE IS GEEN EZELTJE TE ZIEN! WAAR KUNNEN ZE NU ZIJN?
HAVER
ER ZIT NIETS ANDERS OP. IK MOET HUN SPOREN ZOEKEN.
HAVER
(SLIK!) DE ZAK MET HAVER IS OPEENS LICHTER!!
HAVER
ZOU IK ER MISSCHIEN WAT VAN GEMORST HEBBEN, TOEN IK HEM HIER OP DE GROND ZETTE?
HAVER

LIEVE HELP! NU IS HIJ NOG LICHTER GEWORDEN!
ER ZIT EEN GAATJE IN... IEMAND STAAT MIJ VOOR DE GEK TE HOUDEN!
HIJ ZIT NATUURLIJK IN DIE HOLLE CACTUS! KOM ER UIT!
IK ZAL JE ER BIJ JE HAREN UITSLEPEN!!
BONK!
IA! IA!
WACHT MAAR 'NS, DAN ZAL IK JULLIE LEREN DAT DONALD DUCK ZICH NIET LAAT KISTEN!
HÉ, DIT IS EEN DOODLOPENDE KLOOF!

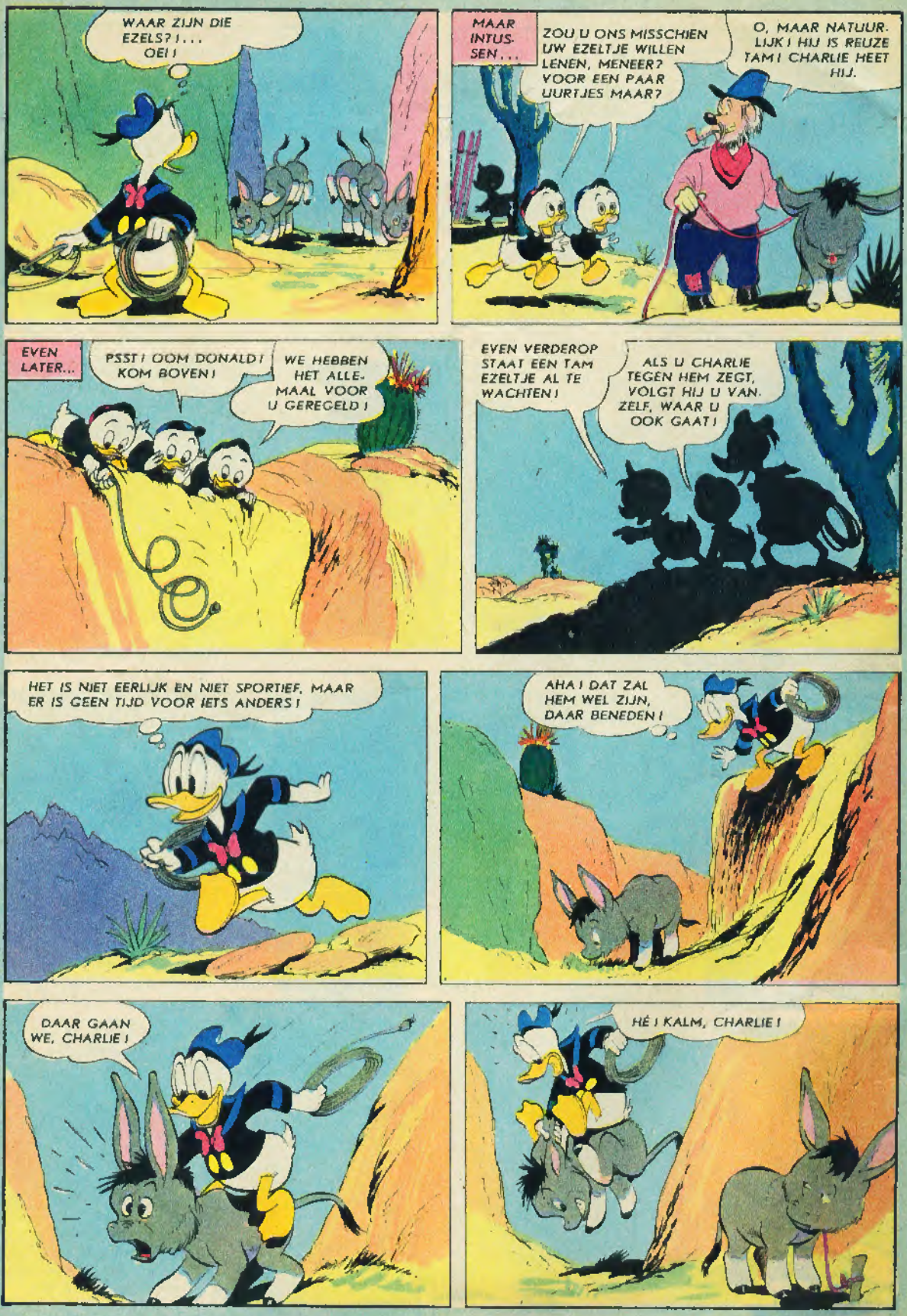
WAAR ZIJN DIE EZELS?!... OEI!
MAAR INTUS-SEN...
ZOU U ONS MISSCHIEN UW EZELTJE WILLEN LENEN, MENEER? VOOR EEN PAAR UURTJES MAAR?
O, MAAR NATUUR-LIJK! HIJ IS REUZE TAM! CHARLIE HEET HIJ.
EVEN LATER...
PSST! OOM DONALD! KOM BOVEN!
WE HEBBEN HET ALLE-MAAL VOOR U GEREGELD!
EVEN VERDEROP STAAT EEN TAM EZELTJE AL TE WACHTEN!
ALS U CHARLIE TEGEN HEM ZEGT, VOLGT HIJ U VAN-ZELF, WAAR U OOK GAAT!
HET IS NIET EERLIJK EN NIET SPORTIEF, MAAR ER IS GEEN TIJD VOOR IETS ANDERS!
AHA! DAT ZAL HEM WEL ZIJN, DAAR BENEDEN!
DAAR GAAN WE, CHARLIE!
HÉ! KALM, CHARLIE!

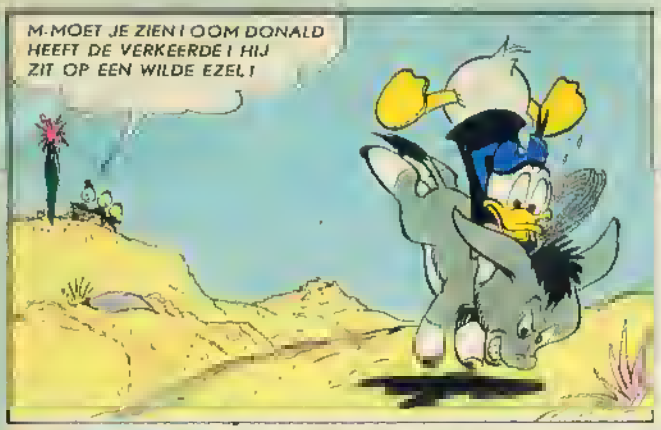
M-MOET JE ZIEN! OOM DONALD HEEFT DE VERKEERDE! HIJ ZIT OP EEN WILDE EZEL!

K-KALM EEN BEETJE, CHARL... AU!

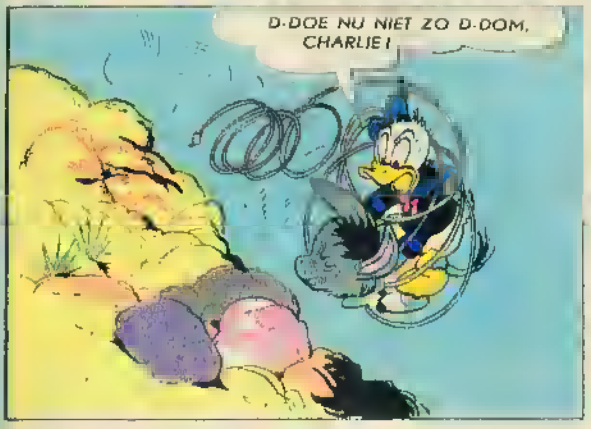
D-DOE NU NIET ZO D-DOM, CHARLIE!

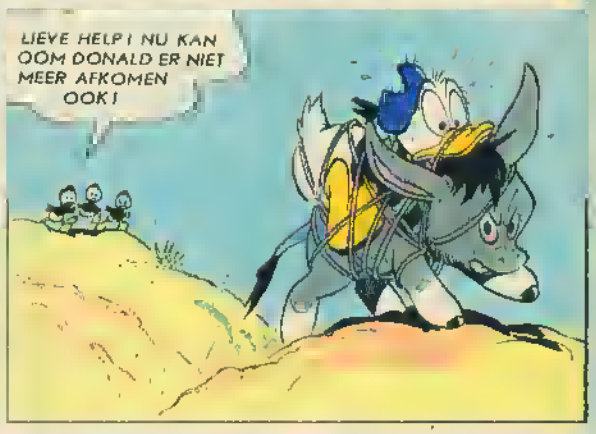
LIEVE HELP! NU KAN OOM DONALD ER NIET MEER AFKOMEN OOK!

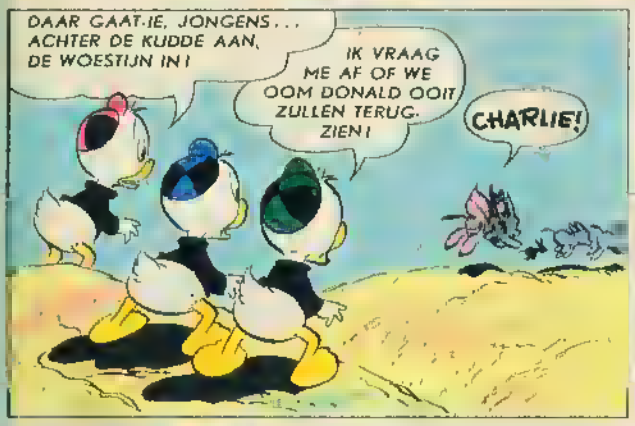
DAAR GAAT-IE, JONGENS... ACHTER DE KUDDE AAN, DE WOESTIJN IN!
IK VRAAG ME AF OF WE OOM DONALD OOIT ZULLEN TERUG-ZIEN!
CHARLIE!

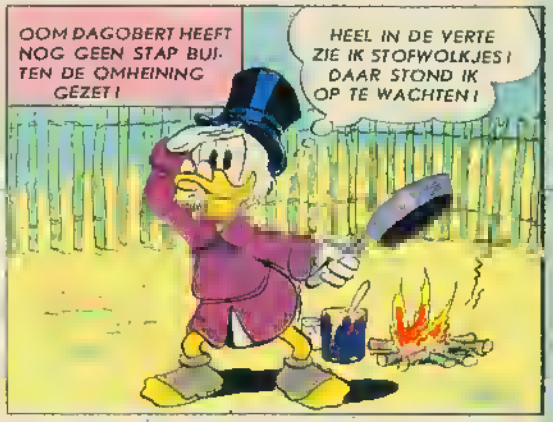
OOM DAGOBERT HEEFT NOG GEEN STAP BUI-TEN DE OMHEINING GEZET!
HEEL IN DE VERTE ZIE IK STOFWOLKJES! DAAR STOND IK OP TE WACHTEN!

ER IS GEEN EZEL DIE NIET HEEL HARD AAN KOMT LOPEN ALS HIJ DE GEUR RUIKT VAN HAVERPANNE-KOEKEN...

EN VOORAL NIET ALS ER NOG EEN BEETJE PAPRIKA IN GEDAAN IS!

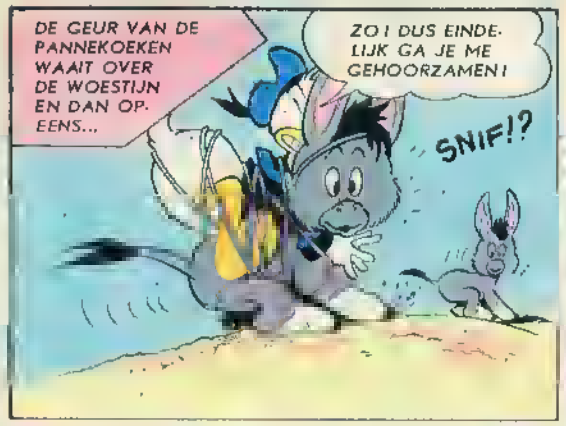
DE GEUR VAN DE PANNEKOEKEN WAAIT OVER DE WOESTIJN EN DAN OP-EENS...
ZO! DUS EINDE-LIJK GA JE ME GEHOORZAMEN!
SNIF!?

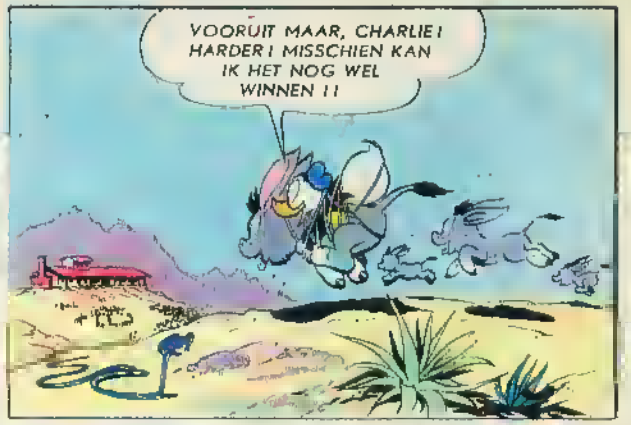
VOORUIT MAAR, CHARLIE! HARDER! MISSCHIEN KAN IK HET NOG WEL WINNEN!!

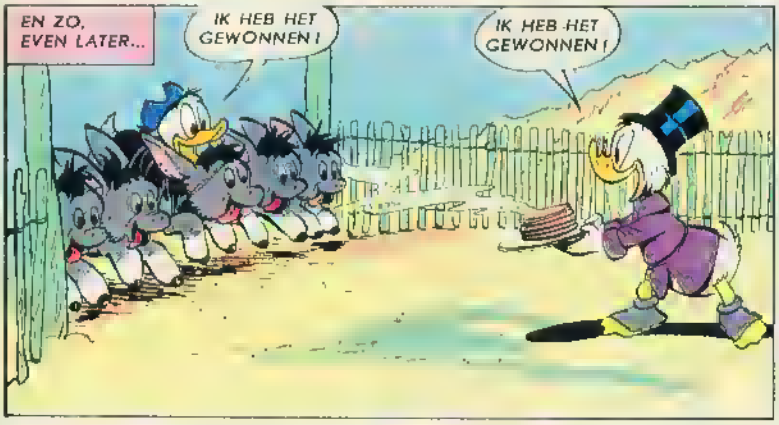
EN ZO, EVEN LATER...
IK HEB HET GEWONNEN!
IK HEB HET GEWONNEN!

HET DERDE DEEL VAN DE WEDSTRIJD IS ONBESLIST GEBLEVEN! DAGOBERT LOKTE ZIJN EZELS DE OMHEINING IN PRECIES OP HET MOMENT DAT DONALD ER OP EEN BINNEN KWAM RIJDEN! FANTASTISCH GEWOON!

WIJ HEBBEN NIETS GE-ZIEN, GEHOORD, GEZEGD!

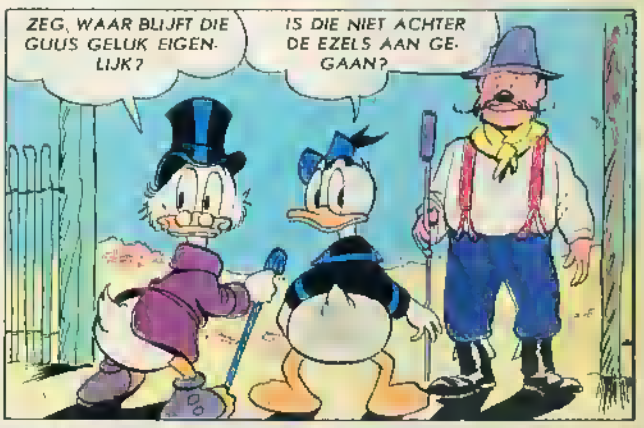
ZEG, WAAR BLIJFT DIE GUUS GELUK EIGEN-LIJK?
IS DIE NIET ACHTER DE EZELS AAN GE-GAAN?

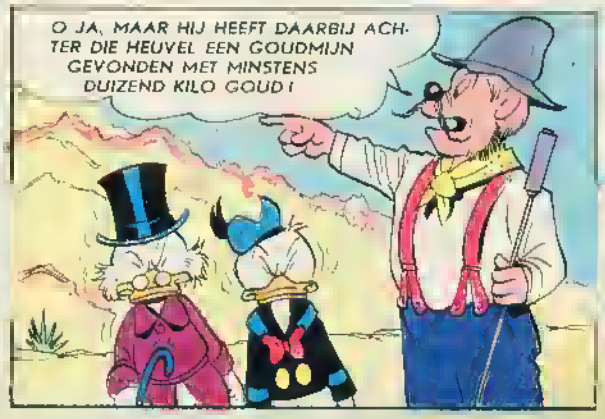
O JA, MAAR HIJ HEEFT DAARBIJ ACH-TER DIE HEUVEL EEN GOUDMIJN GEVONDEN MET MINSTENS DUIZEND KILO GOUD!

ZO'N GELUKSVOGEL ZIE JE NIET ELKE DAG!
HA! DAT DACHT U! WIJ HEBBEN HEM AL VEEL TE VAAK GEZIEN!

Beetjes en Beetjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

In meer dan 70 landen ter wereld werden in april 1960 naar aanleiding van het door de Verenigde Naties ingestelde Vluchtelingenjaar 1959/'60 speciale postzegels uitgegeven.
Elk land was vrij een zegel te laten maken naar eigen ontwerp, waarbij al of niet gebruik kon worden gemaakt van het door de V.N. aanbevolen motief: de ontwortelde boom. Het is interessant om eens na te gaan hoe de verschillende landen dit motief hebben gebruikt.
De zegel van Suriname bijvoorbeeld voert als hoofdmotief de ontwortelde boom, de zegel van Griekenland heeft hetzelfde motief, maar heel klein in de linkerbovenhoek. Hier zie je een schip in de vliegende storm dat, net als de vluchtelingen, in nood verkeert.
Gelukkig staat er altijd nog een vuurtoren, die de weg wijst naar het reddingbrengende land.
Een derde manier om het V.N. motief te gebruiken is een opdruk hiervan op een reeds bestaande zegel, zoals Denemarken en Liechtenstein hebben gedaan.

PECHVOGEL

Een automobilist in Amerika vond onlangs een portefeuille met een bedrag van ruim duizend gulden erin. Hij reed meteen naar het dichtstbijzijnde politiebureau en gaf zijn vondst daar aan. Toen hij weer buiten kwam, zat er onder de ruitenwisser van zijn auto een papier, waarop te lezen stond dat hij bekeurd was, omdat hij voor het politiebureau geparkeerd had, hetgeen niet is toegestaan....

GERED DOOR BLIND MEISJE

Een negenjarig blind meisje, Susan Bantz, dat in Californië woont, heeft haar moeder en zusje het leven gered. Zij sliepen alle drie op de bovenverdieping van een huis, toen er op een nacht beneden hen brand uitbrak. Er kwam zo'n dichte rook naar boven dat ze geen hand voor ogen meer konden zien. De moeder van Susan wist dan ook niet welke kant ze uit moest om via de trap het huis te verlaten. Susan nam toen de leiding en zij wist haar moeder en zusje feilloos door de dichte rook naar buiten te krijgen.

HONDJES DE SCHULD!

Toen een dertienjarige jongen een poosje geleden in Naarden even tegen een lantaarnpaal leunde.. viel die paal om en kwam kletterend op de straat terecht. Je begrijpt dat de jongen schrok. De politie kwam er aan te pas en tenslotte werd het geval op het stadhuis verteld. Gemeentewerklieden hebben toen een onderzoek ingesteld en zijn tot de conclusie gekomen dat aan alle lantaarnpalen in Naarden gevoeld moet worden of ze nog wel stevig genoeg staan.
Er zijn er namelijk meerdere bij, die van onderen behoorlijk doorgeroest zijn en.... daarvan geeft men de Naardense hondjes de schuld!

RICHTINGAANWIJZERS OP SCHEPEN

Als een schip van richting gaat veranderen wordt dit door middel van stoten op de stoomfluit aangegeven.
Dit geluid wordt echter op andere schepen niet altijd gehoord, omdat het door het geraas van de machines en andere scheepsgeluiden wordt overstemd. Vandaar dat de wacht op de brug meer vertrouwen stelt in 't tellen van de rookpluimpjes, die 't tegemoetkomende schip uitstoot bij het fluiten.
Om aan deze situatie een einde te maken, gaat de Amerikaanse marine enige schepen uitrusten met grote, verlichte richtingaanwijzers. Dit plan was door een Nederlandse kapitein in 1930 al naar voren gebracht!

AARDAPPELS WARM HOUDEN

Als je eens, bij uitzondering, later dan gewoonlijk mag thuiskomen en moeder houdt de gekookte aardappels zo lang voor je warm, vraag dan of zij een schone doek, bijvoorbeeld een theedoek of een servet, een paar keer dubbel gevouwen op de goed afgegoten en nog dampende aardappels legt. Hierop komt het deksel van de pan • en daarop weer een dubbel gevouwen doek.
Op deze wijze blijven de aardappels lang warm en smakelijk.
Door de pan met de „toegedekte" aardappels op een andere pan — waarin kokend water zit, — te zetten, kunnen de aardappels zelfs heel lang warm blijven, terwijl ze toch smakelijk blijven.

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Boven: „Oh, wat hebben die meneer een uitgestreken gezicht!" roept Klukkluk. „Die krijgen ons nooit aan de lach!" Onder: Klukkluk schrikt zo van zijn verschijning, dat hij de pijl loslaat. „Kijk uit, appelflap!" roept Pipo nog, maar het is reeds te laat.

hebben ons weer vlak voor de mal gehouden! Net wat slim Indiaans opperhoofd woer dachten: het waren weer kletskoekpraatjes! Er komt geen Bijzondere Gast, die wij moeten laten schieten in de lach en dus zullen de Dikke Deur ons ook niet uitbetalen!"

„Sapperdeflap," roept Pipo, „dat zou niet netjes van die man zijn! Laat mij nog eens naar de toeschouwers kijken, Klukkluk!" Pipo tuurt op zijn beurt naar de banken met het publiek, hij ziet ook niets bijzonders.... rechts niets.... links niets.... en in de loge.... „Jà!" juicht Pipo, „daar zit wat, Klukkluk! Kijk eens, die meneer met die witte jas, zie je wel, dat moet hem zijn: de Bijzondere Gast!"

„Oef," stamelt Klukkluk, „jij bedoelen die man met dat kussensloop om zijn hoofd, hè! Oh, wat hebben die meneer een uitgestreken gezicht, zijn wangen lijken van elkenhout, die krijgen ons nooit aan de lach!" Pipo wil Klukkluk gaan vertellen, dat die meneer een soort Sjeik moet zijn, een deftige Arabier uit Afrika, maar voor hij iets gezegd heeft begint de muziek te schetteren; de voorstelling begint!

De paarden galopperen rond, de acrobaten zweven aan hun schommeltjes en de vuurvreter eet zijn portie vlammen, het is echt een prachtige vertoning! De toeschouwers juichen en klappen in hun handen, allemaal.... behalve de geheimzinnige Sjeik in de loge.... De directeur, die zijn belangrijke gast de hele tijd in het oog houdt wordt er zenuwachtig van! „'t Is een schandaal," roept hij tegen de artiesten, „die man heeft nog geen spier vertrokken, jullie zijn pruts-acrobaten

3. 'N ZONDERLINGE TOESCHOUWER . . . .

Pipo en zijn vriend Klukkluk de Indiaan werken in circus Frivola. De directeur is een gierige man, hij weigert telkens om Pipo en Klukkluk hun salaris te geven. Nu heeft hij onze vrienden weer beloofd, dat hij betalen zal als ze een hele Bijzondere Gast aan het lachen kunnen maken, die vanavond de voorstelling zal bezoeken . . . .

HET is avond.... vijf minuten voor acht. Pipo en Klukkluk staan zich te verdringen achter het gesloten gordijn bij de grote ingang. Ze gluren door een gaatje naar de rijen toeschouwers, die handenwrijvend zitten te wachten op het begin van de voorstelling.... „Daar niks en daar niks," mompelt Klukkluk. „Allemaal gewone manmensen en vrouwspersonen, nergens ene spoor van bijzonder soort gast! De Dikke Deur

en sof-vuurvreters! Bah, wat heb ik aan jullie als jullie niet eens een rijke Sjeik kunnen amuseren! Wacht ik zal het zelf wel doen!" De directeur klimt met een laddertje op de rug van het paard Floris en rijdt deftig zwaaiend een paar rondjes door het circus, hij laat zijn zweep knallen en het paard steigeren en knielen! Dan kijkt hij vol verwachting naar de plaats waar de vreemde Sjeik zit! Die donkere man opent nu inderdaad zijn mond, maar niet om „Bravo" te roepen, nee, hij geeuwt van verveling.!
Woedend komt de directeur terug bij de stallen! „Het is de schuld van dat luie paard!" roept. hij. „O, o, wat moet Ik beginnen! Die Arabische vorst zou 'n prachtige reclame zijn voor mijn circus als hij lachte en klapte! Eh.... vooruit, Klukkluk en jij ook, Pipo. Het is jullie beurt! Maak die Sjeik aan 't lachen, anders.. anders krijgen jullie geen eent meer!"

Pipo en Klukkluk worden nu ook kwaad en ze gaan het circus in met hele boze gezichten. De schijnwerper verlicht eerst Klukkluk, die struikelend een soort Indianendans doet.. Niemand klapt, niemand lacht.. Dan gaat Pipo een ei koken in zijn hoed. Het is een mooi kunstje, dat anders altijd lukt, maar nu niet, want Pipo is zenuwachtig., hij laat 't el naast de hoed vallen en brandt bijna zijn vingers.... Niemand klapt, niemand lacht! Achter het gordijn staat de Dikke Deur zich te verbijten...."
„Ik ontsla ze," bromt hij. „Ze vliegen erult. O, o, wat een nare avond!" Nu is het de beurt weer aan Klukkluk; hij haalt zijn pijl en boog tevoorschijn en richt.. maar Pipo is de schietschijf vergeten, die ligt nog bij de ingang! De directeur kan 't niet langer aanzien, hij rent kwaad naar het midden! Klukkluk schrikt zo van zijn verschijning, dat hij de pijl loslaat.... „Kijk uit, appelflap," roept Pipo nog, maar het is te laat, de pijl suist door de lucht en vliegt dwars door de hoge hoed van de directeur!
„Help!" gilt hij verschrikt. „Moe! Ik ben geraakt! Oh. ik ben beschadigd...., Au, help!" Het is een beetje aanstellerig van de directeur om zo te jammeren, want de pijl is door zijn hoed gegaan zonder hem te raken; er is dus helemaal geen reden om rond te gaan rennen, luchtsprongen te maken, om een dokter te roepen, tegen een paal aan te lopen en scheef weg te hinken. Maar de directeur doet al die dingen wel en het publiek is zo verbaasd, dat het geen geluid geeft! Behalve één toeschouwer! „Haha," klinkt het plotseling uit de loge: „Hihihi! Boehahaha! Hoehoehaha!" Pipo en Klukkluk grijpen elkaar verrast bij de arm.... „Kijk nou eens!" stamelt Pipo. „Zie je dat! Hij lacht, de Sjeik lacht! Jipsekeejoepie, het is gelukt, hoera!"

Boven: „Haha!" klinkt het plotseling uit de loge. „Hihi! Hoeha!" Rechts: De directeur hikt van verbazing als hij de man ziet, die Pipo en Klukkluk de hand drukt!

EEN kwartier later. De voorstelling is afgelopen. In zijn kamertje zit de directeur. Hij steunt zijn hoofd in zijn handen en zucht. Hij heeft nu wel ontdekt, dat de pijl van Klukkluk alleen maar zijn hoge hoed geraakt heeft en dat hijzelf geen schrammetje heeft opgelopen.
O, o, wat is het leven van een circusdirecteur moeilijk," zegt hij, terwijl hij een slagroompunt met rose schuimtorentjes uit een doosje wipt en opeet. „Ik heb toch maar een zuur bestaan.... mmmm....!"
Als het doosje leeg is, wrijft de directeur zijn mond af, pakt zijn hoge hoed en kijkt naar de twee gaten!" Dat moet Klukkluk betalen," bromt hij. „Ik zal hem twee maanden lang geen salaris geven, dat zal hem afleren om op zijn directeur te schieten! Foei! Ik ga het hem gelijk zeggen!" De directeur verlaat zijn kamertje en loopt naar de uitgang. Hij is er al vlakbij als hij stemmen hoort.... en daar is één vreemde stem bij.... De directeur sluipt dichterbij en gluurt om het tentdoek.... en hij hikt van verbazing als hij de man ziet, die net op dit ogenblik Pipo en Klukkluk de hand drukt! Het is..., de rijke Sjeik uit Afrika! „Zeerrrr veel dank," roept de Sjeik. „Voorstellinggggg waren erggg aardiggg, Ik Sjeik Ali Ben Ghall zeerrr geamuseerrrd!" Pipo en Klukkluk zijn natuurlijk erg vereerd, ze weten niet zo dadelijk wat ze zeggen moeten, maar dat hindert niet, want de Sjeik heeft nog meer te zeggen en het zijn prettige woorden!
„Mij, Sjeik Ali Ben Ghall," roept de donkere man plechtig. „Hebben In langgg niet zo gelachen, U zijn grrote kunstenaars!" Klukkluk wil even gaan vertellen, dat het vanavond juist een pech-avond was en dat alles misgelopen is met alle kunsten, die hij en Pipo wilden doen, maar gelukkig krijgt hij de kans niet, want Pipo houdt zijn hand voor de mond van Klukkluk en de Sjeik besluit zijn toespraak met de volgende zin: „Mij willen dankbaarheid tonen en nodigggen de twee kunstenmakers uit voor ggggroot feestmaal in villa-huis! Hier is adres, salum Aleikum!"
Hij draait zich om en verlaat het circus! Pipo en Klukkluk kijken elkaar aan en beginnen te dansen van plezier! „Jipsekeejoepie!" jubelt Pipo. „Een uitnodiging van een echte Sjeik! Dat wordt leuk, ik neem Mammaloe ook mee!"

IN de gang staat de directeur op zijn onderlip te bijten van woede! „Hij heeft mij niet uitgenodigd," snauwt hij. „Stel je voor: mij vergeet hij! En ik ben de baas van dit circus! Maar dat neem Ik niet.... ik zal zijn adres wel opzoeken! Ik ga ook naar dat feestmaal.... ze zullen ervan lusten, reken maar!!"

Volgende week:
IN HET HUIS VAN DE SJEIK....

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert, die een boerderij in het dorp Hoogerheide, nabij de Belgische grens bewoont, heeft een fortuin geërfd. Korte tijd later wordt zijn 10-jarig dochtertje Anneke ontvoerd en de dader eist een losprijs van vijftigduizend gulden. De ontvoerder, die zich Thijs Blok noemt, houdt zich met het kind schuil in een oude molen, waar hij zo juist onverwacht bezoek heeft gehad van twee heren van de Vereniging voor Monumentenzorg....

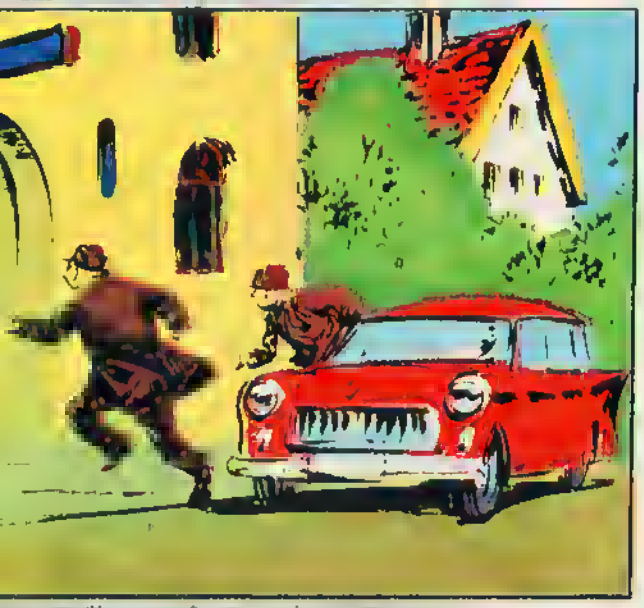

De twee mannen renden het politiebureau binnen....

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

GEKKE boel!" zei de man achter het stuur toen ze het hobbelige karrespoor afreden. „Geloof jij veel van dat geheime wapen, waarover die sergeant sprak?"

„Ik vond het ook wel raar... maar ach, 't is natuurlijk best mogelijk. Zo'n man doet graag gewichtig!" antwoordde zijn metgezel.

„Maar," ging de ander voort, „als dat wapen dan zo geheim is, zouden ze een sergeant er toch niet in zijn eentje mee op uit sturen? Die vent was helemaal alleen. Om je de waarheid te zeggen vind ik het een vreemde kerel... een onguur gezicht had hij!"

In gedachten verzonken reden ze enige tijd verder. Ze bereikten spoedig de grote weg en reden de richting uit van Bergen op Zoom. Het was stil op de weg, en behalve een groep padvinders op de fiets kwamen ze niemand tegen, zodat ze er een flinke vaart in konden zetten.

„Wat had die sergeant een lelijk litteken op zijn voorhoofd," begon de man achter het stuur weer, „en wat deed hij interessant over dat zogenaamde geheime wapen... we hadden eigenlijk op de komst van de overvallers moeten wachten... hadden we nog wat kunnen beleven!" Ze waren vlakbij Bergen op Zoom, links zagen ze Hotel de Schelde liggen. „Een kopje koffie?" stelde de een voor. „Het is nog een hele rit naar Den Haag," en enkele minuten later stapten ze het hotel binnen, waar ze onder het genot van een goede sigaar en zachte radio-muziek hun bestelling deden. Nauwelijks had de kelner twee dampende koppen koffie voor hen op tafel gezet of het radio-programma werd plotseling onderbroken: „Hier volgt een extra politiebericht. Naar aanleiding van de ontvoering van het tienjarige dochtertje van de heer Van Miert te Hoogerheide, deelt de politie het volgende mede: hoewel de werkelijke naam van de ontvoerder nog onbekend is, kan het volgende signalement van hem worden gegeven: lang ongeveer één meter tachtig, breed postuur, verweerd uiterlijk met donkerblond haar en bruine ogen. De man is vermoedelijk gekleed in een wat krap zittend bruin pak met zwarte schoenen, hij draagt een grijze hoed of pet. Eén van de namen, waarvan de ontvoerder zich bedient, luidt: Thijs Blok. Hij is in het bezit van een revolver. Verder kan worden medegedeeld dat als bijzonder en zeer opvallend kenteken de gezochte man een groot litteken dwars over het voorhoofd heeft. De politie verzoekt iedereen die....." Een van de twee mannen was opgesprongen en greep zijn metgezel bij de schouders. „Litteken op zijn voorhoofd..." zei hij langzaam. „Die sergeant!" riep de ander uit. „Hoe noemde die zich ook weer...?"

„Sergeant Venendaal," vervolgde de man, die was opgestaan, opgewonden. „En dat geheime wapen zou wel eens het ontvoerde kind kunnen zijn!" „Kalm aan!" suste zijn vriend hem, „laat eens zien... één meter tachtig... dat kan kloppen. Donkerblond haar... hm, een bruin pak?" „Dat uniform kan hij gestolen hebben... ik vond het ook helemaal geen sergeant van de luchtmacht met zijn ongure gezicht," zei de ander die met beide handen in de zakken heen en weer liep. „Vond je niet dat hij alle mogelijke moeite deed ons kwijt te raken?"

„Naar de politie!" besloten ze tegelijk. Vlug

betaalden ze hun nog onaangeroerd kopje koffie en haastten zich naar buiten, verbaasd nagestaard door de kelner. Tjonge, hadden ze daar even een ontdekking gedaan! Dus die vreemde sergeant met zijn geheime wapen was misschien niemand anders dan de lang gezochte ontvoerder van Anneke van Miert! In pijlsnelle vaart ging het nu in de richting van Hoogerheide. Op het politiebureau aldaar werden ze onmiddellijk tot de rechercheur toegelaten. „Meneer, we hebben uw man!" riepen ze bijna tegelijk uit.

„Welke man?" vroeg de rechercheur lachend, „we zoeken zoveel mannen!"

„De ontvoerder van dat meisje... we hebben zojuist het signalement van die kerel over de radio gehoord en het klopt precies!"

„Behalve dat bruine pak," viel de ander hem in de rede.

„Als de heren nu eens precies willen vertellen wat ze weten... of denken te weten," sprak de politieman rustig. „Gaat u beiden zitten." Daarop vertelden ze over hun bezoek aan de oude molen, wie ze daar hadden ontmoet en wat er was voorgevallen. Terwijl ze nog opgewonden met hun verhaal bezig waren, greep de rechercheur naar

„Is er nu een oefening aan de gang, commandant?"

de telefoon en vroeg: „Juffrouw, geeft u mij zo snel mogelijk de kommandant van de vliegbasis Woensdrecht!" Weinige ogenblikken later kwam de verbinding tot stand.

„Met de politie te Hoogerheide, commandant, wij zouden graag inlichtingen van u willen hebben. Heeft u momenteel mannen op oefening in de omgeving van die bouwvallige molen in de grensstreek?"

„Op oefening?" klonk het verbaasd. „Nee hoor, er is op het ogenblik geen enkele oefening aan de gang. Waarom...?"

„Ik wilde dat alleen maar weten in verband met een politiezaak. Dank u zeer, commandant," en hij legde de telefoon neer. Hij sprong op, liep naar de deur, trok hem open en riep: „Alle beschikbare mannen onmiddellijk aantreden... met volle bewapening!"

De twee heren van de Verenlging voor Monumentenzorg vertelden hem wat 'n moeite de man had gedaan om hen zo gauw mogelijk kwijt te raken.

„U mag blij zijn er zonder kleerscheuren te zijn afgekomen," merkte de rechercheur droogjes op. „Zo'n vent lijkt me tot alles in staat als hij in het nauw gedreven wordt. Ik zou hem niet aanraden van zijn revolver gebruik te maken, want dan krijgt hij van de politie de volle laag... maar we moeten voorzichtig zijn, want het arme kind mag niets overkomen. U heeft haar dus niet gezien?"

„Nee," meende een van de twee bezoekers, „dat was natuurlijk het geheime wapen achter in de molen, waar hij het over had."

„Juist ja," hernam de rechercheur, „u heeft gehoord dat ik zojuist de commandant van de vliegbasis Woensdrecht om inlichtingen vroeg? Hij vertelde me dat er momenteel geen enkele veldoefening aan de gang is, dus ik vermoed wel dat u de werkelijke ontvoerder ontmoet heeft. U bent in het hol van de leeuw geweest, zonder het te weten!"

Even later kwam een politieman melden dat alle beschikbare mannen volledig bewapend stonden

Achter de bosjes zaten ze... zo konden ze vanuit de molen niet gezien worden.

aangelreden. Het waren er acht. Buiten het bureau stond de zwarte overvalwagen al gereed en in snelle vaart ging het nu in de richting van de molen, ongeveer zeven kilometer van Hoogerheide verwijderd. Op korte afstand volgden de twee heren van Monumentenzorg in hun auto, ze zouden dit voor geen geld willen missen. Als de politie die sergeant Venendaal, zoals deze zich genoemd had, eenmaal te pakken had, zouden ze hem nog wel eens willen spreken! Hun ontdekking zou uiteindelijk leiden tot de arrestatie van de ontvoerder, aan wie alle kranten al dagenlang artikelen hadden gewijd. Ze zouden voor radio en televisie geïnterviewd worden over „hoe ze de ontvoerder gevonden hadden" en hun foto's zouden natuurlijk in de kranten komen. Ze voelden zich opeens heel belangrijke mensen in dit ontvoeringsdrama. Nog een heel eind vóór ze het karrespoor naar de molen bereikten, liet de rechercheur de wagen al stoppen en liet iedereen uitstappen: „Luister goed, mannen," zei hij snel, „we moeten vlug handelen, want er is al veel kostbare tijd verloren gegaan." Hij wees vier man aan en zei: „Jullie vier maken van hierult een omtrekkende beweging en naderen de molen van de achterzijde. Ik ga zelf met de andere vier langs het karrespoor. Als we binnen het gezicht van de molen zijn, houden we halt en verspreiden ons. Aan de andere kant van de molen doen jullie hetzelfde, zodat we een cirkel rond de molen vormen. Dan is ontsnappen onmogelijk en verder wachten we dan tot het vallen van de avond. Denk er om dat niemand te dicht nadert zolang het niet donker is, want de schurk staat misschien op de uitkijk achter een van die twee luikjes en hij heeft een revolver! Begrepen?" De twee groepjes gingen uiteen, juist toen de auto van de twee heren van Monumentenzorg arriveerde. Snel gaf de rechercheur hun een teken dat ze niet verder mochten rijden en op deze plaats maar moesten wachten... Behoedzaam gingen de politiemannen nu voorwaarts. De groep met de rechercheur onder dekking van de bomen en struiken langs de weg, de andere vier door weiden en wat bos en hei, en het duurde niet lang of de omsingeling van de molen was voltooid. Het zou niet meevallen hier doorheen te breken! Nu was het wachten op het vallen van de avond. Ze konden in hun posities onmogelijk van boven uit de molen gezien worden. Het was intussen begonnen te regenen, een druilige regen, die je door en door nat maakte en het was voor de politiemannen werkelijk geen pleziertje zich in het hoge gras stil te moeten houden. Dan zat die ontvoerder daarbinnen behaaglijker! Nu en dan zag de inspecteur wat rook uit een van de luikjes opstijgen. De man was op het ogenblik waarschijnlijk zijn potje aan het koken. Nu en dan meende hij ook geluid vanuit de molen te horen. De rechercheur pleegde nog eens overleg met een van zijn mannen. „We moeten de kerel naar buiten zien te lokken. Als hij eenmaal buiten de molen is, springen op een teken van mij de mensen van achter de molen naar voren en beletten hem terug naar binnen te gaan, anders zou hij het meisje misschien als dekking gebruiken bij een wanhopige poging om te ontsnappen. In de molen kunnen we hem moeilijk benaderen. Iedereen die zich voor de deur vertoont zou een prachtige schietschijf voor de misdadiger zijn." „Met onze traangasbommen krijgen we hem wel naar buiten," verzekerde een van de mannen.

„Die gebruik ik liever niet, want dat kleine meisje is natuurlijk ook daarbinnen..." Weer tuurde de rechercheur naar het luikje boven in de molen en weer zag hij wat rook naar buiten komen. Hij kon de voet van de molen niet zien, want die was omgeven door laag en dicht kreupelhout, maar de duisternis viel nu snel en op een teken van de rechercheur kropen ze een eind naar voren tot ze vlakbij het kreupelhout waren. De rechercheur wilde de boef niet de kans geven ook maar één schot op een van zijn mannen te lossen en zij zouden zelf pas in de uiterste noodzaak van hun vuurwapens gebruik maken. Hij nam een kluit aarde en gooide die in de richting van de deur. Zou de man naar buiten komen? In spanning wachtte de rechercheur af, maar de grote dubbele deur bleef gesloten. Weer smeet hij een kluit, maar deze keer raakte hij de deur precies in het midden. Door een kier in de deur had hij licht gezien... waarschijnlijk het vuur, maar dit werd nu opeens gedoofd. Verder gebeurde er niets. De rechercheur stond op en schreeuwde met beide handen aan de mond: „Kom maar te voorschijn en geef je over! Je bent verloren!" Scherp luisterden ze, er kwam nu geen enkel geluid meer uit de molen. Wel meende de rechercheur iets te zien bewegen in het luikje, en toen hij snel zijn zaklantaarn er op richtte meende hij even een gezicht gezien te hebben. „De molen is omsingeld door de politie. Je kunt onmogelijk ontsnappen!" riep de rechercheur. „Wees verstandig, man, je spel is uit!" Even hoorde hij wat gestommel en hij meende nu ook duidelijk een kinderstem te horen. Hij moest die man even tijd gunnen om na te denken en lange tijd bleef het doodstil. „Je krijgt nog twee minuten de tijd!" schreeuwde de rechercheur, „twee minuten om je over te geven. Gebruik je verstand en probeer geen gekke dingen uit te halen!" De twee minuten verstreken, maar in de molen bleef alles rustig. De rechercheur kroop op handen en voeten naar voren tot vlak voor de deur en probeerde door een kier naar binnen te gluren. Het vuur was helemaal uit en 't was pikdonker daarbinnen. De politieman greep zijn revolver en loste een waarschuwingschot in de lucht... er gebeurde niets. Wilde de boef het soms uitvechten? Als ze de deur openbraken zou er waarschijnlijk een vuurgevecht ontstaan en dat wilde hij, ten koste van alles vermijden. Hij nam nu een traangasbom en mikte die precies door het luikje.

Op handen en voeten kroop hij naar de deur.

Nu gaat het gebeuren! Zal de ontvoerder in handen van de politie vallen? En hoe zou het met Anneke zijn? Volgende week komen jullie dit te weten!

Walt Disney's
BONGO
TWIET! TWIET! ALLE VOGELTJES MOETEN BIJ ELKAAR KOMEN BIJ HUN CLUBHUIS, WAAR ZE EEN KERSENMAALTIJD ZULLEN KRIJGEN!
HA, JONGENS! BONGO IS ER WEER 'NS OP UIT GEWEEST!
GRUTJES! IK WOU MAAR DAT WIJ OOK VOGELTJES WAREN, HÈ?
TWIET!

VOGEL CLUB
GA MAAR VAST NETJES IN DE RIJ VLIEGEN, JONGENS!

BIJ IEDERE BOER UIT DE HELE BUURT HEB IK KERSEN VOOR JULLIE ALLEMAAL MEE GEKREGEN!

DAN GAAN ZE TENMINSTE NIET TELKENS DE BOOM-GAARDEN LEEG-PLUNDEREN!
ZEG, BROERTJE IK GELOOF DAT WE BONGO VOOR ONS OOK WEL ZOIETS KUNNEN LATEN DOEN!

BONGO, ONZE KONIJNEN-CLUB MOET ETEN HEBBEN VOOR EEN FEESTJE VANAVOND!

IK EN M'N BROERTJE MOETEN DAARVOOR WORTELTJES STELEN . .
NEE!

DAT MOGEN JULLIE NIET DOEN!
HET MOET WEL! HOE MOETEN WE ER ANDERS AAN KOMEN?
WE VINDEN ZE ZO REUZE LEKKER!
WACHT MAAR.
IK ZAL DE BOEREN VRAGEN OF ZE WAT WILLEN GEVEN.
SJONGE, DAT ZAL ME EEN FEEST WORDEN VANAVOND!
KONIJNEN CLUB
GROOT WORTEL-FEEST VANDAAG!
LATER . . .
ZE HEBBEN VEEL GEGEVEN, DE BOEREN!
BONGO, ALLE LEDEN VAN ONZE CLUB ZITTEN TE WACHTEN!
MOO!
IN DE RIJ MAAR, DAN ZAL IK ER IEDER ÉÉN GEVEN!
FIJN!
WE ZULLEN ÉÉN VOOR ÉÉN DE VOOR-DEUR UITKOMEN EN DAN . . .
DE ACHTERDEUR WEER INGAAN!
BEDANKT BONGO! DAT HEB JE FIJN VOOR ONS OPGEKNAPT!

NADAT ER ZO'N VIJF EN NEGENTIG WORTELTJES ZIJN UITGEREIKT . . .
OPSCHIETEN, JONGENS! IK HEB ER NOG MAAR EEN PAAR!
BEDANKT HOOR!
IK HOOP DAT ER GENOEG ZIJN VOOR IEDEREEN!
DAT IS HET LAATSTE WORTELTJE!
SJONGE, DAT KOMT GOED UIT . . IK BEN HET LAATSTE LID VAN DE CLUB!
HMM, WAT IS DAT NOU?
NU KUNNEN DE KONIJNTJES RUSTIG ETEN ZONDER DOOR DE BOEREN TE WORDEN OPGEJAAGD.
IK MOEST MAAR 'NS GAAN MEEDOEN!
KONIJNEN CLUB
GROOT WORTEL FEEST VANDAAG!
SMEK! SMAK!
SMEK! SMAK!
ALLEEN LUST IK GÉÉN WORTELS. WÉL KONIJNEN!
LIEVE HELP! EEN VOS DUIKT HUN HOLLETJE IN!
IK KAN ER NOOIT IN KOMEN . .
. . MAAR IK ZAL ER REDDEN ZOVEEL IK KAN!

HA! IK GELOOF DAT IK ER NOG EEN VOEL DAAR!
HÉ . . . BEN JIJ HET, SCHURK!
HEB JIJ ÉÉN VAN DIE BEESTJES IETS GEDAAN!
DAAR BENEDEN LIGT ALLEEN NOG MAAR EEN STAPEL WORTELTJES!
WAT? EN JIJ ZEI DAT AL DE CLUBLEDEN ER WAREN!
DAT WAS OOK ZO! IK EN M'N BROERTJE ZIJN DE ENIGE LEDEN!
JIJ DACHT ZEKER DAT 'T ER EEN HELEBOEL WAREN, HÈ BONGO?
IK ZAL JULLIE VERTELLEN WAT JULLIE MOETEN DOEN!
BEGINNEN JULLIE MAAR 'NS GAUW DEZE BOODSCHAP TE STAMPEN!
WOR FEE
STAMP! STOMP!
MAAR, BONGO, JE WEET NIET HOE GROOT ONZE FAMILIE IS!
O, ER ZAL WEL IETS VOOR JULLIE OVERBLIJVEN!
WORTEL-FEEST VOOR ALLE KONIJNTJES UIT HET BOS!
(ZUCHT!) DAAR HEB JE ZE AL . . . NOG MEER DAN IK DACHT!
UIT HET BOS!
HEB JIJ ZE EVEN MOOI TE PAKKEN GENOMEN!
HET IS HUN VERDIENDE LOON!

RAKKER

RAKKER! IK KAN JE ZUSJES NERGENS VINDEN! WIL JIJ EVEN OP STRAAT KIJKEN OF ZE DAAR MISSCHIEN AAN 'T SPELEN ZIJN?
NATUURLIJK, MAM! ZE ZULLEN WEL NIET VER ZIJN!

ZUSJES! KOM TEVOORSCHIJN! MAM IS NAAR JULLIE AAN 'T ZOEKEN!
WAUW!

ALS ZE IN DE BUURT ZIJN, MOETEN ZE DAT HOREN . .

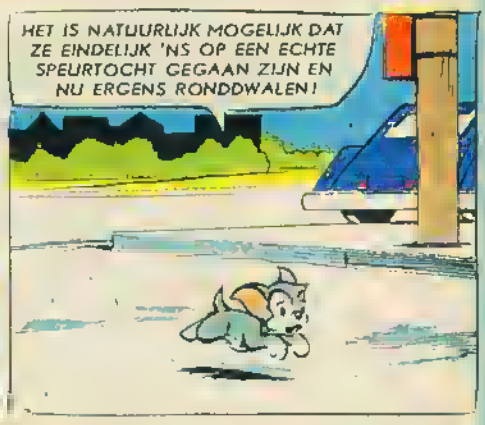
HET IS NATUURLIJK MOGELIJK DAT ZE EINDELIJK 'NS OP EEN ECHTE SPEURTOCHT GEGAAN ZIJN EN NU ERGENS RONDDWALEN!

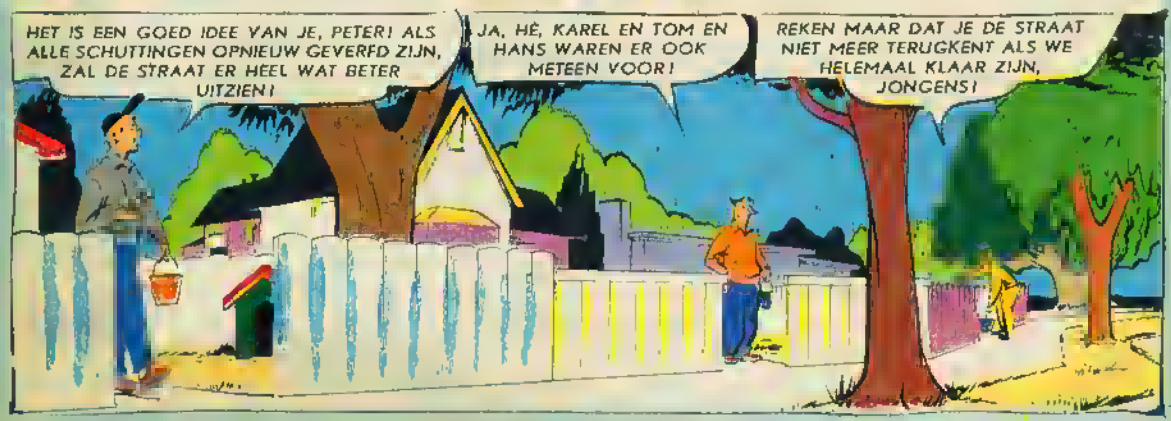
HET IS EEN GOED IDEE VAN JE, PETER! ALS ALLE SCHUTTINGEN OPNIEUW GEVERFD ZIJN, ZAL DE STRAAT ER HEEL WAT BETER UITZIEN!
JA, HÉ, KAREL EN TOM EN HANS WAREN ER OOK METEEN VOOR!
REKEN MAAR DAT JE DE STRAAT NIET MEER TERUGKENT ALS WE HELEMAAL KLAAR ZIJN, JONGENS!

NIEUWE VERF! HOE VIND JE HET WORDEN? HET IS WEL EEN LEUK KLEURTJE, HÈ?
EN INTUSSEN . . .
ZUSJES! ZUSJES!
ZO VER ZIJN ZE NOG NOOIT GEWEEST . . .
NOORD-STRAAT
MAAR MISSCHIEN ZIJN ZE ALLANG WEER THUIS! LAAT IK DAAR EERST MAAR GAAN KIJKEN!
EEN PAAR MINUTEN DAARNA . . .
HÈ, WAT IS DAT NOU? HOE HEB IK DAT KUNNEN DOEN?!
I-I-I-IE!
IK DACHT DAT IK AL BIJNA THUIS WAS . . . MAAR IN ONZE BUURT HEB IK NOG NOOIT EEN RIJ SCHUTTINGEN GEZIEN, DIE ZO KLEURIG GEVERFD WAREN!
HET IS NATUURLIJK WEL MOGELIJK DAT IK ONDERWEG ERGENS EEN VERKEERDE STRAAT BEN INGESLAGEN
MAAR..
NU BEN IK HELEMAAL DE KLUTS KWIJT! IN DEZE BUURT BEN IK NOOIT GEWEEST!

(SLIK!) JE ZULT HET MOETEN TOEGEVEN, RAKKER, HOE VERVELEND HET OOK IS: JE BENT VERDWAALD!
MAAR ER MOET TOCH EEN MANIER ZIJN OM WEER THUIS TE KOMEN!
HM . . . HET BAASJE KRIJGT IEDERE DAG EEN KRANT . . .
-MINISTER-BOGWS NEEMT ONTSLAG
HET ENIGE WAT IK HOEF TE DOEN, IS IETS DAT NIEUWS IS EN WAARVOOR ZE MIJN FOTO IN DE KRANT WILLEN ZETTEN! DAN ZIET M'N BAAS DIE WEL EN KOMT HIJ ME METEEN OPHALEN!
HA! DIE MAN IS ZO VERDIEPT IN Z'N KRANT, DAT HIJ DIE AUTO NIET EENS ZIET AANKOMEN!
NOG MAAR NET OP TIJD!
HEE!
WIL JIJ WEL 'NS GAUW LOSLATEN BEEST!
VOORUIT! WEG, JIJ!
HIJ WEET NIET EENS DAT IK Z'N LEVEN GERED HEB!

AGER
HÉ, HONDJE! IK ZAG WAT JE DAAR DEED! JE BENT EEN HELD!
HA! DAN ZAL HIJ WEL VERSLAGGEVERS EN FOTOGRAFEN GAAN OPBELLEN!
HIER! EEN KLUIF MET VLEES ER AAN!
GRUTJES! IK WIL HELEMAAL GEEN BELONING . . IK WIL IN DE KRANT!
LAMS-VLEES 5e ct. per ons
WAT IS DAT NOU? ZOU HET SOMS BEDORVEN ZIJN?
SNIF! SNUF!
BOVENDIEN BEN IK TE ONGERUST OM TE KUNNEN ETEN.
ALS HET OP DIE MANIER DOORGAAT, KOM IK NOOIT IN DE KRANT EN ZOU IK ZO DIK ALS EEN VARKEN WORDEN!
MAAR WACHT 'NS EVEN . . ALS IK NU EENS IETS HEEL SLECHTS DEED . .
MENSEN ZIJN VREEMDE WEZENS . . . SLECHT NIEUWS DRUKKEN ZE ALTIJD!
ONTSNAPT UIT DE GEVANGENIS
HM, 'NS KIJKEN HOE SLECHT IK KAN ZIJN!
ALS EEN HOND DAAR NAAR BINNEN ZOU GAAN, KRIJG JE EEN GEWELDIGE HERRIE . . EN EEN FOTO IN DE KRANT!
KATTEN TENTOONSTELLING
SIAMESE KATTEN
PERZISCHE KATTEN
REKEN MAAR DAT DIE KATTEN VAN ANGST TEGEN HET PLAFOND ZULLEN SPRINGEN ALS ZE MIJ ZIEN BINNENKOMEN!
Z. ZE ZIJN ZO VERWAAND, DAT ZE MIJ NOG NIET EENS GEZIEN HEBBEN!

IK MOEST MAAR 'NS OP GELIJKE HOOGTE MET ZE ZIEN TE KOMEN, ANDERS WORDT HET NIETS!
ZOETE POES! KOM MAAR GAUW!
DAT IS PECH HEBBEN! SPRING IK PRECIES IN EEN HOK WAAR ZE GEEN KAT IN GEZET HEBBEN!
DEZE KATTEN ZIJN EEN BOEL GELD WAARD! ER KAN ER NOG ÉÉN BIJ . . . DAN GA IK ER VANDOOR!
HEE!
VOORUIT MAAR, POESJE, SCHIET 'NS EEN BEETJE OP! IK HEB HAAST . . . ER KOMT NET IEMAND DEZE KANT OP LOPEN! VLUG!
OE!
FOEGT! MIAUW!
WRAF! WOEF!
BLIJF STAAN!
AU!
HEBBES!
GRIJPSTUIVER SAMMIE! EEN GOEDE VANGST!
JE ZOU ME NOOIT HEBBEN GEGREPEN ALS IK NIET PER ONGELUK EEN HONDJE IN MIJN POEZEMANDJE HAD GESTOPT!
HAAL DE PERS ER BIJ!
VOORUIT! BRENG ME NAAR JE SCHUILPLAATS! DAAR ZULLEN WE WAARSCHIJNLIJK EEN HELEBOEL JONGE BEESTEN VINDEN!
IK . . . IK WAS VAN PLAN EEN DIERENWINKELTJE TE OPENEN, AGENT . . .
HÉÉÉ!

LIEVE HELP! ER ZITTEN TIENTALLEN POESJES EN HONDEN HIER IN KOOIEN! MOET JE ZIEN!
WRAF!
ZE ZIJN MIJ HELEMAAL VERGETEN!
IK ZAL VAN IEDER BEESTJE EEN FOTO NEMEN VOOR DE KRANT, AGENT!
EN LATER . . .
HAAST ALLE DIERTJES ZIJN HIER NU WEGGEHAALD . . . ALLEEN NAAR MIJ KIJKT GEEN MENS OM . . .
RAKKER!
IK ZAG DE FOTO'S VAN JE ZUSJES IN DE KRANT STAAN, DAAROM KWAM IK HIER NAAR TOE. MAAR JOU HAD IK HIER TOCH NIET VERWACHT!
DAAR HEB JE M'N BAAS!
DIE SLECHTE MAN HEEFT ONS MEEGENOMEN TOEN WE AAN 'T SPELEN WAREN!
IK BEN JULLIE GAAN ZOEKEN, MAAR IK VERDWAALDE!
ZO, NU ZIJN WE WEER ALLEMAAL VEILIG THUIS!
DENK ER OM DAT JULLIE NIET AAN DE SCHUTTING KOMEN! DE NIEUWE VERF IS WAARSCHIJNLIJK NOG NAT!
NIEUWE VERF! DAAROM BEN IK VERDWAALD!
KINDEREN!
SJONGE! WAT EEN SMAAK HEEFT DE BAAS VOOR KLEUREN! VAN NU AF AAN IS HET NIET MOEILIJK MEER OM ONS HUIS TERUG TE VINDEN, ZEG!
JA, MAAR TOCH MOGEN JULLIE NOOIT TE VER VAN HUIS GAAN, KINDEREN!
HM . . . IN IEDER GEVAL ZULLEN WE ER VOOR ZORGEN DAT ALS IEMAND VAN ONS NOG 'NS OOIT VERDWAALD . . . KOM MEE, ZUSJES!
KINDEREN! PAS OP!
O, DAT IS WEL GOED, MAM. ALS WE NU NOG 'NS OOIT VERDWALEN, WEET IEDEREEN TENMINSTE METEEN DAT WIJ THUIS HOREN IN DE TUIN, WAAR DIE ORANJE SCHUTTING OMHEEN STAAT!

TOM POES EN DE WROKWERKER

DE WROKWERKER, EEN VENTJE DAT HANDELDE IN ALLERLEI AKELIGE TOVERMIDDELEN, WAS BOOS OP HEER BOMMEL EN WILDE ZICH OP HEM WREKEN. HIJ SLOOP BOMMELSTEIN BINNEN EN STROOIDE TOVERPOEDER OP HET NACHTHEMD VAN HEER BOMMEL. TOEN DEZE NU OP ZIJN SLAAPKAMER KWAM, ZWEEFDE HET HEMD PLOTS OMHOOG EN STULPTE ZICH OVER ZIJN HOOFD.

AU... FOEI...! HET KLETST ME OM DE OREN! WAT EEN ONGEPAST GEDRAG VOOR EEN NAT... IK BEDOEL EEN NET HEMD.
IK KAN HET NIET MEER HOUDEN!

DAAR KOMT DAT AKELIGE DING OP ME AF! GA WEG... LAAT ME MET RUST! TOM POES, HOUD MIJN HEMD VAST!

HET VOLGEND MOMENT WRONG HET BALDADIGE KLEDINGSTUK ZICH KRACHTIG UIT EN OVERDEKTE HEER BOMMEL MET SOPPIG SCHUIM.

HEER BOMMEL SLOEG WOEDEND NAAR HET NACHTGEWAAD, MAAR DAT DANSTE SPEELS DE KEUKEN UIT.
DIT... GRRR GAAT TE VER! EEN HEER LAAT ZICH DOOR ZIJN EIGEN HEMD NIET RINGELOREN.

WAAR ZIT JE? KOM TE VOORSCHIJN, ONBESCHAAMD HEMD, DAN ZAL IK JE EENS UITWRINGEN!

WHOOAAAH... AU...!

OH... AU... ! WAT WIL JE MET DIE MAT. TENKLOPPER?
IK GA – MET UW WEL. NEMEN – GEWELD GEBRUI. KEN, HEER OLIVIER.
KOM, JOOST ! WE MOETEN DAT NARE DING VANGEN. DAAR GAAT HET.
HET HEMD HAD BLIJKBAAR EEN GROOT ONTZAG VOOR MATTENKLOPPERS. WAPPEREND VLUCHTTE HET VOOR DE ACHTERVOLGERS EN HET VERSTOPTE ZICH IN EEN KAST.
AHA, DAT VALT MEE ! ZO... DE DEUR DICHT EN OP SLOT ! DIE ZIT GEVANGEN !
HET HEMD IS NU VOOR. LOPIG ONSCHADELIJK. MAAR TOCH VOEL IK MIJ NIET HELE. MAAL OP MIJN GEMAK. WIE WEET WAT DIE WROKWERKER NOG MEER HEEFT UITGESPOOKT MET ZIJN TOVERMIDDELEN?
HM'... JA... HET IS HIER IN HUIS GEVAARLIJK. JOOST, JIJ MOEST MAAR EEN PAAR DAGEN VRIJ. AFNEMEN. INTUSSEN ZAL IK VOOR JULLIE MIJN LEVEN EN GEZONDHEID WA. GEN OM DIT KASTEEL WEER BE. WOONBAAR TE MAKEN.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederlandr Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummere). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontelraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P. C. R. 86491. · Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.